

ÖTVEN ÉVE SZOLGÁLATBAN

Szeptember közepén adták át a GAMF ötven éve végzett első hallgatóinak aranydiplomáit. A legelső évfolyam tagjainak sorába tartozik a Hunyadvárosban élő Halasi István Jenő is, akit szakmájáról, élete alakulásáról kérdeztünk.

- Hogyan alakult a pályája?

- Választott hivatásom számomra a sors ajándéka, amely kiterjed az egész életutamra. Öröm volt az oktatás területén – rövid ideig a GAMF jogelődjénél – dolgozni, de mindegyik munkaterületemen nagy lelkesedéssel tevékenykedtem. Közel két évtizedig vettem részt Bács-Kiskun megyei beruházások, kezdetben az egyes termelőszövetkezetek mezőgazdasági épületeinek, majd később a lakótelepek, bölcsődék, óvodák, iskolák, egy gyógyszertár, egy csokoládéüzem és a városi közművek létrehozásában, felújításában. Mint építész több száz lakóépületet terveztem. Új kihívás volt közigazgatási tevékenységet végezni 1988-tól a vállalati szférában, majd 1990-től a közigazgatásban. 17 évet dolgoztam a közegészségügyben a régi KÖJÁL-nál, később az ÁNTSZ-nél megyei gazdasági igazgató, az Országos Tisztifőorvosi Hivatalnál gazdasági főigazgató és más vezető beosztásokban. Már nyugdíjasként meghívtak az ÁNTSZ megalakulásának 25. évfordulója alkalmából tartott 2016. október 12-i parlamenti ünnepségre, ahol írásban is elismerték a szervezet létrehozásában betöltött jelentős szerepemet. Sikeres és eredményes volt az egészségügyi beruházási/monitoring szakértői munkám is, amelyet a Strukturális Alapok Programirodájának megbízásából végeztem 2005 augusztusa és 2008 májusa között a debreceni tízmilliárdos egészségügyi beruházás megvalósításánál. Műszaki ismereteimet is kamatoztathattam – többek között – 2010 utolsó negyedében mint kormánytisztviselő építésfelügyelő. 2011 januárjától több mint egy éven át operatíván részt vettem a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal létrehozásában szervezési, gazdasági és műszaki területen egyaránt. Visszanézve az elmúlt évtizedekre, a mai kor új kihívásokat is jelent. A komplexen tekintett környezet jelentős ütemű változása miatt naprakész információkkal tudunk csak potenciális és felelős közreműködők maradni a szakmánk területén.

- Emberi oldalról milyen előzménye volt egy ilyen felelősségteljes, nem mindennapi életútnak?

- Talán az, hogy egy családi tragédia miatt (édesanyám egy autóbalesetben korán meghalt négy fiúgyermeket hagyva maga után, és édesapám is jó ideig munkaképtelen volt) nagyon korán váltam átmenetileg családfenntartóvá. Ebben a helyzetben az ember megtanulja, mit jelent a felelősség mások iránt, mennyire nagy érték a támogató hozzáállás, és hogy mit jelent küzdeni. A saját életünkön tapasztaltam meg, hogy nem szabad a múlton rágódni, előre kell tekinteni. Ma is jellemző rám, hogy igyekszem reményteljesen (mai szóval: pozitívan) gondolkodni és cselekedni. A kesergés, a düh, a gyűlölködés nagyon rossz hatással van az emberre és a környezetére lelki, szellemi és fizikai értelemben is.

- Ez az emberi hozzáállás komoly társadalmi megbízatásokat is eredményezett. Felsorolna ezek közül néhányat?

- Bács-Kiskun megyében 2008 márciusától a Békéltető Testület felkérésére békéltetési tevékenységet végzek. Megtiszteltetés volt számomra, hogy műszaki ellenőr tevékenységem felajánlásával támogathattam a Kecskemét-Széchenyivárosi Szent Család Plébánia I. ütemének megvalósítását. Munkáim közül kiemelten említem meg a borbási

kápolna tervezését, melyet 2016. március 20-án szenteltek fel. Ide személyesen is kötődöm, hiszen közel esik Szentkirályhoz, ahol a katolikus templommal szembeni iskolában kezdtem az életemet már több, mint 71 éve, mivel a szüleink ott tanítottak. Néhány év után áthelyezték őket a Kecskemét melletti belsönyíri – egy tantermes szolgálati lakással rendelkező – Klebelsberg Kuno tanyai iskolába.

- **Mióta lakik a Hunyadvárosban?**

- Vállalatunk alkalmazottai részére a BÁCSEB-nek köszönhetően épült meg a Liszt Ferenc utcában egy 12 lakásos társasház, amelynek műszaki ellenőre voltam. A létesítmény 1974 végén készült el, ahová karácsonykor be is költöztünk. Tíz év múlva a szomszédos 9 lakásos társasháznak, amelyet Dr. Farkas Gábor Ybl és már Prima Primissima díjas építész tervezett, szintén műszaki ellenőre voltam. Élve a lehetőséggel, 1985 januárjában a megnövekedett létszámú családdal átköltöztünk ide, és ma is itt lakunk. Három fiúgyermekünk közül kettő már kirepült a családi fészekből, így feleségemmel és egyik fiúval élünk itt. Nagyon nagy öröm, amikor a gyermekeink mellett az egyetlen nyolcéves fiúunokánk is meglátogat bennünket. Nagyon szeretünk itt lakni, mert szép és élhető a környezet, jó az infrastruktúra, gondolok itt az egészségügyi ellátásra, a közlekedésre, a bevásárló helyekre, a közelünkben lévő, szakmailag színvonalas Kecskeméti Corvin Mátyás Általános Iskolára és leginkább a bennünket körbevevő jó emberi kapcsolatokra.

- **Mi adja szakmai és emberi értékrendje alapját?**

- Hatást gyakorolt az értékrendemre, hogy több mint 25 országban jártam, és összevettem a világ különböző tájain élő népek szemléletét. Szép élmény köt például Japánhoz, ahol az 1970-es oszakai világkiállítás alkalmával jártam, és több afrikai országhoz is. Emlékezetes családi élmény, hogy hét évvel ezelőtt kisfiúkkal – csupa véletlenül – közvetlenül láthattuk Londonban II. Erzsébet királynőt, aki egyidős a szeretetteljes és igen tisztelt Keresztanyánkkal. Ha konklúziót kellene levonni, a szakmai értékrend alapja (mely esetemben kiterjed a gépészetre, az építészetre, a közgazdaságra és a jogra), hogy biztosítsuk a szakmaiság környezetbe ágyazott folyamatos fejlődésének nyomkövetését, a minőséget, a stabilitást és a kiszámíthatóságot a fogyasztóbarát magatartás szem előtt tartásával. Ehhez nélkülözhetetlen a rendszeres képzés. Tudomásul kell vennünk, hogy a mai világban, ha megállunk, akkor lemaradunk. Családszerető feleségemmel örömmel járunk el a Pécsi Tudományegyetem, Kecskemét város vezetése és a Bács-Kiskun Megyei TIT szervezésében zajló Kecskeméti Harmadik Kor Egyetem előadásaira. Pedagógus szüleinktől pedig a becsület, az emberség, a tisztesség (nyíltság, őszinteség) és a segítőkészség példáját építettük be az életünkbe. A tevékenységünk leginkább csak akkor gyümölcsözhet, ha az emberi kapcsolataink egymás tiszteletén, megbecsülésén és az együttműködés szándékán, képességén alapulnak.

(Kada Erika interjúja; Megjelent a Hunyadvárosi Hírmondó 2017/18. száma 15. oldalán)